

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 21. april 2021 blev i sag nr. 96027:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 2/11 2020 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Sagen omhandler at forsikringsselskabet Alm. Brand på trods af flere anmodninger, nægter at udbetale forsikringssum, for personbil [klagerens bil], da forsikringsselskabet giver udtryk for at tvisten egentlig ikke drejer sig om min klients [barn] har påsat bilbranden, men derimod at 1) min klient ikke har ført bevis for at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed som anmeldt og 2) at forsikringsselskabet ikke mener, at min klient er den reelle bruger af bilen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Udbetaling af forsikringssummen på lydende 61.000 kr., + tillæg af FAL § 24 fra 22. juli 2019."

Selskabet har i brev af 17/12 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Kunden har tegnet ansvars- og kaskoforsikring for [klagers bil]. Til denne forsikring gælder forsikringsbetingelser nr. AU 1602 – bilag 1.

Sagen drejer sig om, at vi har afvist dækning af kundens brændte bil. Det skyldes, at vi ikke mener kunden har bevist/sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Subsidiært handler sagen om, at vi ikke mener der er oplyst det korrekte ejer-/brugerforhold på bilen, hvorfor den er indtegnet på et forkert grundlag.

Før vi redegør for vores indstilling til sagen, skal vi overordnet påpege, at vi mener sagen på nuværende tidspunkt er forældet. Dette uddybes herunder, inden vi laver den egentlige sagsfremstilling.

Forældelse

Vi gør gældende, at der som udgangspunkt gælder en 3-årig forældelse. Kundens bil brændte den 22. oktober 2016, hvilket er over 3 år siden.

Sagens omstændigheder gjorde, at den blev udtaget til nærmere undersøgelse. Samtidig indledte politiet en efterforskning af sagen som førte til, at kundens [barn] blev anklaget. Ved dom af 5. februar 2019 (uploadet af kundens repræsentant - 'Udskrift af dombogen retten i [by]'), blev kundens [barn] frikendt.

Vores endelige vurdering skete den 22. juli 2019, hvor vi sendte vores afgørelse til kundens daværende advokat ...

Herefter hørte vi ikke noget til sagen i lang tid, indtil ny advokat kontaktede os i februar 2020. Vi fastholdt vores afvisning også overfor den nye advokat, da der ikke kom nyt til sagen.

Vi mener dermed sagen er forældet, da det er over 3 år siden skaden skete, det er over 1 år siden der blev afsagt dom og det er også over 1 år siden vi sendte vores afvisning af dækning.

Sagens oplysninger

Hvis Nævnet ikke mener, at sagen er forældet, skal selskabet komme med følgende bemærkninger.

Kundens [barn] ringede til os den 24. oktober 2016 og meddelte, at kundens bil var brændt om natten kl. ca. 02.00 den 22. oktober 2016. Bilen var parkeret på en offentlig parkeringsplads bag biografen i ... Sagen blev sendt til vores skadeinspektør for nærmere undersøgelse. Vores skadeinspektør bliver under hans undersøgelse informeret om, at politiet ligeledes var i gang med en efterforskning. Som nævnt ovenfor ledte politiets efterforskning til, at de anklagede kundens [barn] for forsøg på forsikringssvig og denne blev frifundet i retten ved dom af 5. februar 2019. Vi anmodede efterfølgende om aktindsigt i politiets efterforskning, til brug for vores vurdering af sagen. Som nævnt ovenfor, sendte vi herefter vores afvisning til daværende advokat den 22. juli 2019.

Skadeinspektørens rapport, bilag 2, politiets rapport (efterforskning af branden), **bilag 3**, politiets rapport (anklage af kundens [barn]), **bilag 4**, er alle uploadet i Nævnets portal.

Politiet havde ved fremsendelse af **bilag 3** til os, fået fjernet en del af afhøringen af et af vidnerne. Denne afhøring sendte de efterfølgende i dens helhed – **bilag 5**.

25. februar 2020 modtog vi en henvendelse fra ny advokat for kunden, **bilag 6**. Denne henvendelse blev besvaret 11. maj 2020 (uploadet af kundens repræsentant - 'Almen brands fastholdelse af afvisning').

Begrundelse for vores afgørelse

Vi skal indledningsvis gøre gældende, at det er kunden, der har bevisbyrden for, at der er indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed som anmeldt. Dette er statueret i righoldig ankenævnspraksis.

Det er vigtigt at have ovennævnte for øje ved vurdering af sagen. Kundens [barn] er frikendt ved retten, men her er det politiet der anklager kundens [barn] for konkret at have medvirket til afbrænding af bilen. Dette skal bevises af politiet, hvilket retten ikke fandt var tilfældet.

Kundens færd

Kunden har afgivet forklaring til politiet. Kunden forklarer, at han havde været til et byarrangement, hvor han var blevet for fuld til selv at køre og han derfor var blevet kørt hjem. Han ved ikke, hvem der kørte ham hjem. Dagen efter kørte han med [barn] til parkeringspladsen og kunne her konstatere, at bilen var brændt. Vi fremhæver følgende forklaring på side 14 af bilag 4:

'Han vågnede ved daggry, og hørte lyde fra køkkenet. Hørte at hustruen talte med [barn] i køkkenet. Afhørte kaldte på [barn] og fik ham ind på værelset. Afhørte ville have [barn] til at køre ham til [by] for at hente bilen.'

Dette stemmer ikke overens med [barns] forklaring til politiet (side 1 af **bilag 4**):

'Afhørtes far ringede lidt over kl. 0800 og spurgte om afhørte ikke kunne tage ham med og sætte ham af i [by], idet bilen havde stået der.'

Teleoplysninger på kundens mobil viser, at der først var opkald til [barn] kl. 11.14 (**bilag 4** side 20 sidste afsnit).

[Barn] har forklaret, at han selv havde været lidt omkring aftenen inden branden, men at han sov hjemme hos en kammerat ca. ved midnat eller lidt før. Teleoplysninger på [barn] mobil viser dog, at den forbindes med master omkring brandstedet helt frem til kl. 01.27 (**bilag 4** side 9 andet afsnit).

Vi mener kundens forklaring om hans færd ikke er sandsynliggjort på baggrund af de uoverensstemmende forklaringer. Vi finder det ligeledes bemærkelsesværdigt, at kunden ikke ved, hvem der kørte ham hjem. Det må antages, at denne person kender kunden og ville desuden have mulighed for at verificere kundens oplysninger.

Besigtigelse af bilen samt anden brændt bil

Det var ikke kun kundens bil, der brændte på stedet. En anden bil, der stod ca. 1½ meter fra kundens bil, brændte også. Den anden bil var forsikret ved et andet forsikringsselskab, [andet selskab]. De har ligeledes undersøgt sagen nærmere og deres undersøgelse er uploadet som bilag 7.

Det er konstateret, at denne bil manglede brændstofpumpen, hvorfor den ikke selv kunne køre. En anonym person kontaktede [andet selskab] og oplyste, at han havde hørt omtalt i byen, at kundens bil havde trukket den anden bil hen til stedet og det var ejeren af den anden bil, der skulle have brændt den af. Vi bemærker, at ved besigtigelse af kundens bil hos ophugger, konstaterede vores skadeinspektør, at trækkrog var monteret i bagenden – **bilag 8**.

Begge biler var brændt i kabinen. Der var ikke tale om brand, som kunne være spredt sig fra den ene bil til den anden, hvorfor de begge måtte være påsatte.

Kundens [barn] oplyser til politiet, at han kender ejeren af den anden bil, men det ikke var en person, han havde kontakt med. Teleoplysninger viser dog, at der har været en del kontakt mellem kundens [barns] mobiltelefon og ejeren af den anden bils mobiltelefon. Ligeledes dukker kundens [barn] og ejeren af den anden bil uanmeldt op sammen hos ophugger.

Oplysning fra vidne

Der har været afhørt en række vidner. Vi finder specielt et af vidnernes forklaring til politiet interessant for sagen. [Vidne] oplyser, at han ser 3 personer ved bilerne, efter han havde hørt et brag og kiggede over mod bilerne. 2 af personerne stod ved kundens bil og rodede med noget inde i bilen. Kort efter blev bildøren lukket og bilens lygter blinkede, som når man benytter en fjernbetjent nøgle til bilen. Ud fra denne forklaring tyder det på, at personerne har haft adgang til bilen ved brug af nøgle. Vi har modtaget alle bilens nøgler af kunden efterfølgende.

Bilens værdi

Vores taksator har lavet en erstatningsopgørelse, med en erstatning på 61.000 kr. – **bilag 9**. Taksator har alene foretaget udvendig besigtigelse og dermed ikke gennemgået bilen i detaljer. Taksatorens erstatningsopgørelse er med forbehold.

Kundens [barn] har købt bilen for 33.000 kr. (**bilag 3** side 27). Kundens [barn] har oplyst, at bilen efterfølgende er sat i stand og kørte fint. Han havde skiftet flere dele på bilen, hvilket han ikke kunne dokumentere. Reservedelene var købt fra ny.

Sælger af bilen oplyser, at da de fik bilen, konstaterede de, at brændstofpumpen var defekt. De kunne desuden ikke få gang i motoren og besluttede sig for at sælge den, som den var (**bilag 3** side 24-25).

Kundens bil blev fragtet til en ophugger. Denne ophugger er afhørt af politiet (**bilag 4** side 22-23). Han oplyser, at bilen var i meget dårlig stand og så brugt og slidt ud. Han er foreholdt oplysninger fra kundens [barn], om hvad der skulle være lavet på bilen. Hertil oplyser han, at kardanlejer, vandpumpe og dieselpumpe ikke bar bræg af, at være skiftet for nylig. Dieselpumpen var desuden brugt. Motoren var utæt i bunden. Han vurderer at bilen, inden branden, kunne sælges for 20-25.000 kr. Vi mener bilen havde en lavere værdi en opgjort af vores taksator. Det er udokumenteret, at der er skiftet dele på bilen. Tidligere ejer oplyser, at den ikke kunne starte og der var en defekt dieselpumpe. Der sås heller ikke nye dele i bilen, hvilket er oplyst af ophugger, der fik bilen indleveret efter branden.

Redegørelse for vores subsidiaire påstand

Vi gør i sagen subsidært gældende, at bilen er indtegnet med forkert ejer-/brugerforhold. Da vores hovedforhold i sagen er en fuld afvisning, har vi ikke beregnet, hvad konsekvenserne i forhold til det korrekte ejer-/brugerforhold ville være.

Vi mener det er dokumenteret, at kundens [barn] var den reelle ejer af bilen.

Sælger af bilen har oplyst, at det var 2 unge mænd, der købte bilen af dem. Sælger har desuden informeret vores skadeinspektør om, at bilen er solgt til kundens [barn]. Sælger har en faktura på salget, hvor det fremgår, at det var kundens [barn], der købte bilen (**bilag 3** side 27). Sælger oply-

ser også, at han kort efter salget blev kontaktet af kundens [barn], der nu tilbød sælger at købe bilen tilbage. Det var sælgers opfattelse, at kundens [barn] ville sælge bilen.

Bilen er indtegnet i kundens navn den 16. september 2016 hos os. Dagen inden, har [barn] indhentet tilbud på forsikring af bilen. Det skal bemærkes, at vi på nuværende tidspunkt ikke længere har dette tilbud liggende, men det kan ses af print fra vores system, at der blev lavet et tilbud – **bilag 10**. Desuden har kundens [barn] selv bekræftet, at han har kontaktet os omkring prisen for at forsikre bilen i [barns] navn.

Stort set alt kommunikation i sagen er sket med kundens [barn]. Taksator har oplyst, at han alene snakkede med kundens [barn] om bilens værdi. Derudover er det kundens [barn], der uanmeldt dukker op hos ophugger, for at se bilens skader.

Konklusion

Det er vores opfattelse, at sagen er forældet og lægger til grund, at:

- der som udgangspunkt gælder en 3-årig forældelse og skaden skete den 22. november 2016
- såfremt forældelsen har været afbrudt, gælder der, efter endt afbrydelse, en 1-årig forældelse
- der er gået mere end et år siden afsigelse af dom den 5. februar 2019
- der er gået mere end et år siden vores afvisning den 22. juli 2019

Det er vores hovedargument i sagen, at kunden ikke har bevist/sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Herudover mener vi ikke bilen har den værdi, som taksator har fastlagt i dialog med kundens [barn]. Vi lægger her til grund, at:

- kunden og [barn] afgiver uoverensstemmende forklaringer
- det er usandsynligt, at kunden ikke ved, hvem der kørte ham hjem
- teleoplysninger på kundens mobiltelefon viser, at der ikke har været opkald til [barn] tidligt om morgenen, hvilket [barn] havde oplyst der var
- vidne har bemærket personer ved kundens bil, som antageligt havde en af bilens nøgler, da de kunne påvirke bilens lygter. Nøglerne har kunden efterfølgende sendt til os
- anden bil er også brændt på stedet og bilerne stod ca. 1½ meter fra hinanden. Der er tale om påsatte brænde i begge biler
- anonym person oplyser, at han i byen har hørt omtalt, at kundens bil havde trukket den anden bil til stedet og det var ejeren af den anden bil, der skulle have brændt den af
- der sad trækkrog i bagenden af kundens bil og den anden bil kunne ikke køre, pga. manglende brændstofpumpe
- kundens [barn] og ejer af den anden bil kender hinanden og har meget kontakt dagen inden branden. De dukker desuden op sammen uanmeldt hos ophuggeren, der har de brændte biler stående

Værdi af bilen

- det er udokumenteret, at kundens [barn] skulle have istandsat bilen med nye reservedele
- bilen fremstod, iflg. ophugger, i meget dårlig stand og denne kunne ikke konstatere nye dele i bilen
- ophugger kunne konstatere en brugt dieselpumpe og en utæt motor
- kundens [barn] har købt bilen for 33.000 kr. og ophugger vurderer, at den kunne sælges for 20-25.000 kr.

Det er subsidært vores opfattelse, at bilen er indtegnet med forkert ejer-/brugerforhold. Vi mener kundens [barn] er reel efter af bilen. Hertil lægger vi til grund, at:

- der foreligger salgsfaktura, hvor det fremgår, at bilen er solgt til kundens [barn]
- sælger oplyser, at det alene var 2 unge mænd, der var for at købe bilen
- sælger oplyser, at han kort tid efter salget blev kontaktet af kundens [barn], der tilbød sælger at købe bilen retur. Det var sælgers opfattelse, at kundens [barn] ville sælge bilen
- kundens [barn] dagen inden forsikringen indtegnes hos os i kundens eget navn, havde indhent et tilbud på forsikring i [barns] navn."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af byretsdommen af 5/2 2019 fremgår bl.a.:

"Retten's begrundelse og afgørelse

Ved sagens afgørelse lægges det til grund, at forsikringsselskabet Alm. Brand havde tegnet kaskoforsikring for den i anklageskriftet anførte [klagerens bil], og at forsikringsselskabet [andet selskab] havde tegnet kaskoforsikring for den i anklageskriftet anførte [anden brændt bil]. Det lægges endvidere til grund, at [klagerens bil] var ejet af tiltalte [barns] far i hvis navn den også var indregistreret, og at [anden brændt bil] var ejet af tiltalte [ejer af anden brændt bil].

Det lægges til grund, at bilerne begge holdt parkeret på den i anklageskriftet nævnte parkeringsplads, og at begge biler som følge af brand var udbrændte. Endelig lægges det til grund, at der var sket skade på en [anden bil], der ligeledes holdt parkeret på parkeringspladsen, og som var ejet af Det lægges til grund, at skaderne beløbsmæssigt kan gøres op, som anført i anklageskriftet.

[Vidne] har bl.a. forklaret, at han befandt sig i nærheden af parkeringspladsen, hvor han røg en cigaret. Han hørte en bilrude blive smadret og så nogle folk løbe væk fra [klagerens bil]. Han har forklaret, at det lød som om, der blev kastet noget ind i bilen, og det lød som et kanonslag eller lignende. Han har også forklaret, at han mener, at en af [klagerens bils] bagdøre blev åbnet, og at han ikke så, om bilen blev låst op eller låst. Han har forklaret, at der holdt tre biler ved siden af hinanden med [klagerens bil] i midten. Braget kom, efter de tre personer var løbet væk. Han så dem kun rode ved [klagerens bil], og efter braget så han en masse røg. Der var ild i kabinen på [klagerens bil], og som ilden tog til fik flammerne fat i [anden brændt bil], der holdt ved siden af. Vidnet har foreholdt sin forklaring til politirapport forklaret, at han så bilen ([klagerens bil]) blive låst med en fjernbetjent nøgle. Der er ikke afgivet vidneforklaring fra andre om deres iagttagelser af brandens forløb på stedet. [Klagerens bil] blev købt for 33.000 kr. den 19. marts 2016.

...

For så vidt angår [anden brændt bil] lægges det til grund, at [anden brændt bil] var udbrændt bl.a. således, at bagsæderne var brændt væk. På et tidspunkt konstateredes det efterfølgende af [ophugningsfirma], at bilens brændstofpumpe manglede. Retten lægger til grund, at [anden brændt bil] ikke ville have kunnet køre af sig selv til parkeringspladsen, hvis brændstofpumpen havde manglet på daværende tidspunkt. Tiltalte [ejer af anden brændt bil] har forklaret, at han kørte i bilen den pågældende dag. Vidnerne [ejer af anden brændt bil] og ... var passagerer i bilen den pågældende dag, uden at de har kunnet angive tidspunktet.

Det er oplyst, at en anonym kilde til forsikringsselskabet har oplyst, at han i [by] havde hørt, at tiltalte [klagerens barn] skulle have trukket [ejer af anden brændt bils] bil til parkeringspladsen den pågældende dag, fordi [anden brændt bil] ikke kunne køre, idet der ved en fejl var fyldt forkert brændstof på motoren. Der er ikke foretaget nogen undersøgelser af det brændstof, som var i

brændstoftanken, og der er ikke foretaget nogen undersøgelser af de dyser, som blev afmonteret af [ophugningsfirma] efter branden, selvom det ved en undersøgelse af dyserne måtte forventes at kunne afklares, om motoren var ødelagt på grund af forkert brændstof.

En del af oplysningen af sagen er foretaget af forsikringsselskaberne. Som bilag 1-13-1 og 1-14-1 er fremlagt rapporter. Det fremgår, at skadeinspektør ... i sin konklusion bl.a. udtaler, at 'vi kan på det foreliggende grundlag vist ikke bevise, at der ikke er sket en forsikringsbegivenhed og derfor ikke afvise skaden helt?', ligesom det fremgår, at sagen blev sendt til vurdering i 'jura/bilskade'. Anklagemyndigheden har gjort gældende, at der ved sagens afgørelse skal lægges afgørende vægt på den vidneforklaring, [skadeinspektøren] har afgivet. Det fremgår, bl.a., at han undersøgte [klagerens bil], da den efter branden var transporteret til [ophugningsfirma]. Han konstaterede, at det var en kabinebrand, at den var helt udbrændt i kabinen, og at det var tydeligt, at branden var startet i kabinen. Han konstaterede, at der kun havde været brand i kabinen, ligesom han konstaterede at bilen stod på meget dårlige dæk på alle fire hjul, og at det ene forhjul var blankslidt helt ned til ståltrådet nogle steder.

Tiltalte [klagerens barn] har anmeldt skaden til forsikringsselskabet og har fra starten oplyst, at det var [barns] far, der havde parkeret bilen på parkeringspladsen. Den forklaring har [barn] fastholdt i retten, og [barns] far har som vidne i retten forklaret, at han var fører af bilen den pågældende aften. Retten har ikke grundlag for at tilsidesætte farens forklaring.

Som vidner er endvidere afhørt mekaniker ... og ..., der er indehaver af [ophugningsfirma]. De er begge afhørt om, hvorledes de vurderer, at branden kan være startet og have udviklet sig. Der er ikke foretaget en egentlig brandteknisk undersøgelse. Der er således ikke fremlagt egentlige tekniske undersøgelser af, hvor og hvordan branden er opstået i hverken [klagerens bil] eller [anden brændt bil]. Retten lægger efter bevisførelsen navnlig på grundlag af de af vidnerne ... og ... afgivne forklaringer til grund, at tilvejebringelsen af en egentlig brandteknisk undersøgelse ville kunne have afdækket spørgsmålet om, hvorvidt brandene var påsat i begge biler.

Anklagemyndigheden har bevisbyrden for, at de tiltalte er skyldige. De tiltalte er tiltalt for i forering og efter fælles aftale med ukendte gerningsmænd med henblik på at besvige brandforsikringen at have sat ild til [klagerens bil] og [anden brændt bil].

Udover de nævnte vidneforklaringer og fremlagte fotos af bilerne har anklagemyndigheden fremlagt masteoplysninger, der dokumenterer, at der har været en del kontakt imellem de tiltaltes telefoner i en for sagen relevant periode. Der er ikke fremlagt kopi af meddelelser i form af sms'er eller lignende. Masteoplysningerne dokumenterer således alene, at der har været kontakt mellem telefonerne. Herom har tiltalte [ejer af anden brændt bil] forklaret, at han havde lånt telefonen til en kammerat ved ..., om hvem det er oplyst, at han var på udgang fra fængsel og derfor muligvis ikke selv havde sin telefon med. Tiltalte [barn] har forklaret, at han kendte [kammerat], og at han havde kontakt med [kammerat] på de tidspunkter, der fremgår af masteoplysningerne, og at der for ham fremstod som om, det var [kammerat] og ikke tiltalte [ejer af anden brændt bil], han havde kontakt med.

Ud fra en samlet bedømmelse af sagens oplysninger, herunder navnlig de manglende tekniske undersøgelser finder retten ikke at anklagemyndigheden har ført det til domfældelse i en straffesag fornødne sikre bevis for, at brandene er påsat, og at de tiltalte er gerningsmændene. Derfor frifindes de tiltalte.

Indholdet af masteoplysningerne vedrørende de tiltaltes telefoner, de dårlige dæk på [klagerens bil] og den manglende brændstofpumpe på [anden brændt bil] på undersøgelsestidspunktet hos [ophugningsfirma] kan ikke føre til et andet resultat.

Thi kendes for ret:

De tiltalte [barn] og [ejer af anden brændt bil] frifindes."

Af selskabets brev af 22/7 2019 fremgår bl.a.:

"Det kan meddeles, at vi fortsat ikke mener din klient er berettiget til erstatning i sagen. Vi mener ikke din klient har bevist, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Sagens omstændigheder kort

Din klients bil brændte natten mellem den 21. og 22. oktober 2016. Den holdt på dette tidspunkt på en parkeringsplads bag en biograf på

Din klient har til sagen forklaret, at han havde parkeret bilen på ovennævnte sted, hvorefter han havde været til ... og fået noget at drikke. Han kunne derfor ikke køre bilen hjem, så han fik et lift af en bekendt. Da han skulle hente bilen dagen efter, kunne han konstatere, at bilen var brændt.

Sagen har været efterforsket af politiet og i den forbindelse, blev din klients [barn] sigtet for at have sat ild til bilen med henblik på forsikringssvig. Din klients [barn] blev ved retten frikendt.

Vores begrundelse

Vores samlede vurdering er, at din klient ikke har bevist, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed på den måde, som det er anmeldt. Der foreligger en lang række informationer, som ikke stemmer med efterfølgende undersøgelser eller som ikke stemmer overens.

Din klients bil var ikke den eneste bil, som brændte på stedet den nat. Ca. 1,5-2 meter fra din klients bil, holdt en [anden bil], som også brændte. Det er ved efterfølgende besigtigelse af bilerne konstateret, at begge biler er brændt i kabinen og branden ikke har kunne sprede sig fra den ene til den anden bil.

[Anden bil] er forsikret i et andet forsikringsselskab, som vi har haft dialog med. De blev på et tidspunkt kontaktet af en anonym kilde, der kunne oplyse, at din klients bil havde trukket [anden bil] til brandstedet, da [anden bil] ikke selv kunne køre. [Anden bil] blev herefter undersøgt og det kunne konstateres, at brændstofpumpen manglede, hvorfor den ikke kunne køre. Ved vores besigtigelse af din klients bil efter branden, sås trækanordning monteret i bagenden.

Din klients [barn] har oplyst, at han godt kender ejeren af [anden bil], men det ikke var en person han havde kontakt med. Teleoplysninger viser dog, at din klients [barn] har kontakt med ejeren af [anden bil] telefon flere gange den 21. oktober 2016.

Ved afhøring af din klients [barn] oplyser [barn], at [barn] også var ved ... den aften, sammen med kammerater. [Barn] oplyser, at han var hjemme og i seng omkring kl. 23.00 eller 24.00. Dagen efter, blev [barn] kontaktet af sin far, din klient, lidt over kl. 8.00. Din klient ville have ham til at køre din klient hen til parkeringspladsen, hvor bilen stod.

Teleoplysninger på din klient [barns] mobiltelefon viser, at din klient har brugt telefonen helt frem til ca. ½ time inden branden og dermed også efter han har oplyst, at han skulle være gået i seng. Derudover er din klients [barns] telefon først aktiv igen kl. 10.21 om formiddagen, hvilket ikke stemmer overens med, at din klient skulle have ringet til ham lidt over kl. 8.00.

Din klient har oplyst til politiet, at han vågnede dagen efter branden og hørte lyde fra køkkenet. Han kunne høre, at konen snakkede med [barn], hvorefter han kaldte på [barn]. Din klient ville have [barn] til at køre ham til parkeringspladsen. Dette stemmer ikke overens med [barns] forklaring om, at din klient ringede til [barn].

Din klients bil har tidligere stået stille over en længere årrække, efter den havde været stjålet. Den bar præg af dette og firmaet der efterfølgende købte den oplyser, at de aldrig fik gang i bilen og solgte den videre til din klients [barn]. Din klients [barn] får herefter selv gang i bilen. Derudover oplyser din klients [barn], at [barn] har skiftet flere dele på bilen, men dette kan din klient eller din klients [barn] ikke dokumentere. Ved efterfølgende besigtigelse af bilen, kan det ikke ses, at delene skulle være skiftet og bilen fremstår ikke i særlig god stand.

Vidne har til sagen oplyst, at han passerede parkeringspladsen, da han hørte et højt brag. Han kiggede over mod bilerne og konstaterede, at der stod 3 personer ved bilerne. 2 af personerne stod ved din klients bil og rodede med noget inde i bilen. Kort efter, blev bildøren lukket og bilens lygter blinkede, som når en bil bliver låst med fjernbetjening. De 3 personer løb herefter fra bilerne. Vidnet fortsatte videre og efter 1-2 minutter, hørte han 3-4 høje brag og kunne derefter se røg fra parkeringspladsen.

Vi bemærker, at noget tyder på disse personer, havde adgang til bilen med nøgle, da de efterfølgende kunne påvirke den, formodentlig ved aflåsning via fjernbetjening. Vi har efterfølgende modtaget alle bilens nøgler fra din klient.

Din klients [barn] er blevet frikendt ved retten. Anklagemyndigheden havde her bevisbyrden for, at din klients [barn] var skyldig i sigtelserne. Det forholder sig dog anderledes, når din klient anmoder om erstatning via hans forsikring. Her er det din klient, som har bevisbyrden for, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed."

Af klagerens nye advokats brev af 25/2 2020 til selskabet fremgår bl.a.:

"INDLEDNINGSVIS

Min klients [barn] anmeldte den 24. oktober 2016 en brandskade, idet min klients bil var brændt natten mellem den 21. og 22. oktober 2016.

Min klient taler ikke dansk, hvorfor det var min klients [barn], som anmeldte skaden og varetog korrespondancen efterfølgende.

I har afvist at dække brandskaden, under henvisning til,

- I) at min klient ikke har bevist, at der er tale om en dækningsberettiget skade, og
- II) at I ikke mener, at min klient er den reelle bruger af bilen.

Overordnet skal jeg gøre gældende, at min klient er berettiget til forsikringsdækning, idet der foreligger en dækningsberettiget skade.

AD I) DÆKNINGSBERETTIGET SKADE

I har anført, at der ikke er ført bevis for, at der foreligger en dækningsberettiget skade. Af jeres skrivelse kan det udledes, at I er af den opfattelse, at min klients [barn] havde påsat branden med henblik på at besvige jer, hvilket er grunden til, at I ikke mener, at der er tale om en dækningsberettiget skade.

Jeg skal først og fremmest fremhæve, at min klients [barn] blev frikendt ved dom afsagt af Retten i ..., den 5. februar 2019.

I har imidlertid set bort herfra, og anfører I jeres skrivelse af 22. juli 2019, at det under strafferets-sagen var Anklagemyndigheden der havde bevisbyrden (som ikke blev løftet), mens at det er min klient der i nærværende sag har bevisbyrden for, at der er tale om en dækningsberettiget skade. Jeg er til dels enig heri. Jeg er samtidig af den klare opfattelse, at Alm Brand Forsikring – på trods heraf – er forpligtet til at udbetale erstatning til min klient, idet følgende gøre sig gældende:

Det er i sagen ubestridt, at den forsikrede bil er brændt, hvorved der som udgangspunkt foreligger en dækningsberettiget skade, idet min klient har en kaskoforsikring, der inkluderer dækning af skader som følge af brand.

Det forhold, at min klients [barn] har været sigtet for brandstiftelse med henblik på forsikringsbevisgelse, udgør ikke i sig selv et grundlag for at afvise at dække skaden.

Det forhold, at min klients [barn] derimod blev frikendt ved Retten i ..., og sagen ikke blev anket, medfører, at sigtelsen mod min klients [barn] ikke bør tillægges betydning.

Jeg skal i øvrigt henvise til den af Vestre Landsret afsigtede dom i U 2016.3075. I sagen havde et forsikringsselskab afvist at udbetale erstatning til en bilejer, hvis bil var blevet totalskadet ved brand. Forsikringsselskabet havde ikke løftet bevisbyrden for, at forsikringstageren (bilejeren) havde fremkaldt branden. Af landsrettens præmisser fremgik følgende:

'Det lægges efter [X's] forklaringer sammenholdt med de tekniske undersøgelser af bilen - hvorunder der blev påvist spor af motorbenzin på et stykke af bundmåtten fra bilen - til grund, at branden var påsat. Det lægges endvidere til grund, at der under branden på bundmåtten i bilen lå en belægningssten, der muligvis kan have været anvendt til at knuse en rude i bilen, og på gulvet mellem forsæde og bagsæde lå resterne af en plasticdunk af den type, der anvendes til sprinklervæske. Det er ikke undersøgt, hvad dunken indeholdt.

Det må efter bevisførelsen antages, at bilen forud for branden havde en motorskade. Der er imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at motorskaden gav sig til kende ved brug af bilen på en sådan måde, at [forsikringstager] må have været bekendt med den. Det kan efter bevisførelsen ikke lægges til grund, at alufælgene var afmonteret umiddelbart inden branden. [...]

Efter en samlet vurdering af bevisførelsen findes [Y] Forsikring ikke at have opfyldt det beviskrav, som må stilles til et forsikringsselskab, der nægter at betale erstatning med den begrundelse, at den sikrede har fremkaldt branden forsætligt. [Y] Forsikring er derfor forpligtet til at betale erstatning til [forsikringstager].'

Under henvisning til Landsrettens præmisser i U 2016.3075, må det lægges til grund, at bevisbyrden lægges over på forsikringsselskabet, når forsikringsselskabet afviser på trods af, at der er dokumenteret en forsikringsbegivenhed.

På baggrund af Landsrettens formulering af sine præmisser må det i øvrigt lægges til grund, at der er tale om en forholdsvis tung bevisbyrde, som forsikringsselskabet skal løfte.

I nærværende sag har Alm Brand Forsikring ikke løftet bevisbyrden for, at det var min klients [barn], der påsatte branden. Min klients [barn] er derimod – som nævnt – blevet frikendt, hvorfor det skal lægges til grund, at branden ikke blev påsat af min klients [barn].

Af de ovenfor anførte grunde gøres det gældende, I) at der er først tilstrækkelig dokumentation for, at der foreligger en dækningsberettiget skade, II) at Alm Brand ikke har løftet bevisbyrden for, at der ikke foreligger en dækningsberettiget skade (at branden var påsat af min klients [barn]), hvorfor III) det påhviler Alm Brand Forsikring at udbetale erstatning til min klient.

AD II) REELLE BRUGER AF BILEN

I nævner i øvrigt i jeres skrivelse af 22. juli 2019, at I ikke mener, at min klient var den reelle bruger af bilen.

Dette bestrides. Min klient var såvel den reelle ejer som den reelle bruger af bilen. Dette følger også af dommen, afsagt af Retten i

I øvrigt kan det oplyses, at det var min klient, der havde parkeret bilen den aften, hvor den senere brød i brand.

Det er korrekt, at min klients [barn] har lånt bilen til enkelte turer. Min klients [barn] har imidlertid ikke været fast bruger eller den reelle bruger af bilen.

AFSLUTNINGSVIS

Under henvisning til det ovenfor anførte skal jeg således opsummerende gøre gældende, at min klient er berettiget til erstatning, idet der er tale om en dækningsberettiget begivenhed."

Af selskabets brev af 11/5 2020 fremgår bl.a.:

"Vi skal først afklare, at vi ikke i vores skrivelse gør gældende, at det er din klients [barn], der har påsat branden. Vores afvisning beror udelukkende på, at vi ikke mener din klient har bevist, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed som anmeldt. Hertil adskiller vores sag sig fra den dom, du henviser til, da dommen tager udgangspunkt i, at der er tale om en sag vedrørende afvisning pga. forsikringsselskabet påstår forsætlig skade. Som dommen konkluderer, er det op til selskabet at bevise, at der skulle være tale om en forsætlig skade.

Grunden til vi ikke mener din klient har sandsynliggjort en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed er en række forklaringer og informationer, som ikke stemmer med det efterfølgende undersøgelser har vist. Dette er nærmere beskrevet i vores skrivelse af 22. juli 2019, og er opsummeret her:

- 2 biler, din klients og en [anden bil], der holdt med ca. 1,5 - 2 meters afstand er begge brændt i kabinen. Branden kan ikke være spredt sig fra den ene til den anden bil. [Anden bil] kunne ikke være kørt til stedet, pga. manglende brændstoftpumpe. Anonym kilde oplyste, at din klients bil

havde trukket [anden bil] til stedet og vi fandt efterfølgende trækanordning monteret på din klients bil

- din klients søn havde kontakt med ejeren af [anden bil] flere gange den 21. oktober 2016 - på trods af, at din klients søn havde oplyst, at det ikke var en person han havde kontakt med
- teleoplysninger på din klients søn mobiltelefon viste, at hans forklaring om, hvornår han gik i seng og om samtale med din klient næste morgen, ikke passede
- vidnets forklaring til politiet indikerer, at 3 personer har haft adgang til din klients bil med en nøgle. I den forbindelse bemærkes det, at din klient efterfølgende har udleveret alle nøgler til bilen til os

Vi fastholder fortsat vores afvisning af dækning af skaden.

Vi skal endnu engang subsidiært gøre gældende, at bilen reelt blev brugt af din klients søn. Retten har alene lagt til grund, at din klient var rette ejer af bilen og dette bestrider vi ikke, men vi mener ikke din klient dermed også var rette bruger af bilen."

Nævnet udtaler:

Den forsikrede bil udbrændte på en offentlig parkeringsplads den 22/10 2016 ca. kl. 02.00. Skaden blev anmeldt af klagerens barn den 24/10 2016. Barnet blev efterfølgende tiltalt for at have sat ild på bilen, men blev frikendt ved dom af 5/2 2019. Ved brev af 22/7 2019 afviste selskabet at yde dækning for bilen og anførte, at klageren ikke har bevist, at der var sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Klagerens nye advokat gjorde ved brev af 25/2 2020 indsigelse mod selskabets afgørelse. Ved brev af 11/5 2020 fastholdt selskabet sin afvisning.

Klageren har den 2/11 2020 indbragt sagen for nævnet med krav om betaling af 61.000 kr. i erstatning for bilen. Han har anført, at der foreligger en dækningsberettigende skade, idet bilen er brændt, og at selskabet må bevise, at barnet har påsat branden.

Selskabet har anført, at klagerens eventuelle krav er forældet, da der er gået mere end 3 år siden skaden og mere end 1 år siden selskabets afgørelse af 22/7 2019. Selskabet har videre anført, at klageren ikke har bevist, at der har fundet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed sted.

Det følger af forældelseslovens § 2 og § 3, at der gælder en 3-årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidspunkt, hvor forsikringstageren kendte eller burde have kendskab til sit krav om forsikringsdækning.

Nævnet finder, at den 3-årige forældelsesfrist skal regnes fra skadedatoen den 22/10 2016, idet klageren denne dag blev bekendt med, at bilen var brændt. Da sagen er indbragt for nævnet den 2/11 2020, er den 3-årige forældelsesfrist udløbet.

Spørgsmålet er herefter, om forældelsen forinden er blevet afbrudt, således at indbringelsen for nævnet er sket inden udløbet af en ny forældelsesfrist, som er udløst af en sådan afbrydelse.

Af forældelseslovens § 16, stk. 1, følger det, at forældelsen afbrydes – og der herefter gælder en ny 3-årig forældelsesfrist regnet fra tidspunktet for rettens dom, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1 og 3 – når "fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve dom ... der fastslår fordringens eksistens og størrelse, og forfølger disse skridt inden for rimelig tid."

Nævnet finder, at der ved straffesagen mod sønnen – der førte til frifindende dom af 5/2 2019 – ikke var tale om, at klageren foretog retslige skridt mod selskabet med henblik på at erhverve dom, der fastslår eksistensen og størrelsen af et dækningskrav mod selskabet. Reglerne i forældelseslovens § 16 og § 19 betyder derfor ikke, at der skal regnes en ny 3-årsfrist fra straffedommens afsigelse.

Nævnet bemærker, at straffesagen mod sønnen efter omstændighederne kan føre til, at klageren har fået en 1-årig tillægsfrist til at gå videre med sit dækningskrav – regnet fra dommens afsigelse eller fra en fornyet afgørelse fra selskabet. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis selskabet over for klageren har tilkendegivet, at selskabet vil foretage en fornyet vurdering af forsikringssagen efter afslutningen på straffesagen. Nævnet henviser til forældelseslovens § 21, stk. 5, og forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum.

Ankenævnet for Forsikring

14.

96027

Nævnet bemærker videre, at selskabet efter dommen af 5/2 2019 har foretaget en fornyet realitetsbehandling af klagerens skadeanmeldelse og er fremkommet med en afgørelse den 22/7 2019.

Nævnet finder, at der herefter som udgangspunkt kan indtræde forældelse 1 år efter selskabets afgørelse af 22/7 2019, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for, at den 1-årsfrist, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, regnes fra selskabets svar af 11/5 2020 på klagerens advokats indsigelsesbrev af 25/2 2020.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at der efter selskabets afgørelse af 22/7 2019 ikke er fremkommet nye, væsentlige faktuelle oplysninger for bedømmelsen af klagerens krav om dækning for bilen. I brevet af 25/2 2020 henvises der ikke til væsentligt nyt faktum i sagen siden selskabets afgørelse af 22/7 2019, og selskabet har i sit brev af 11/5 2020 fastholdt sin afvisning og i øvrigt i det væsentlige henvist til sit brev af 22/7 2019.

Nævnet finder herefter, at forældelsesfristen for klagerens eventuelle krav den 22/7 2020, og at det eventuelle krav således var forældet, da klagen blev indbragt for nævnet den 2/11 2020. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

15.

96027

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written over a light blue rectangular background.

Peter Thønnings